

Ordunun Batami köyünden Haliloğlu Aslanın ölüm cezasına çarpılması hakkında

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 13/VI/1934 - Sayı : 2726*)

No.
813

Ordunun Batami köyünden Hasanoglu Memedi, münasebette bulunduğu Saniye isminde bir kadın için kendisine rakip gördüğünden, taanmüden öldüren mezkûr köyden Haliloğlu 1322 doğumlu Aslan hakkında Ordu ağır ceza mahkemesi tarafından yapılan muhakeme neticesinde hükmedilen ölüm cezasının hafifletilmesini ve değiştirilmesini istilzam eden bir sebep görülemediğinden teşkilâtı esasîye kanununun 26 ncı maddesine tevfikân mezkûr cezanın infazına karar verilmiştir (*Cilt 22 - Sayfa 160 ve Cilt 23 - Sayfa 34,67*).

7 haziran 1934

Mart : mayıs 1933 aylarına ait Divanı muhasebat raporları hakkında ittihaz olunan mukarrerata dair

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 18/VI/1934 - Sayı : 2730*)

No.
814

Mart : mayıs 1933 aylarına ait Divanı muhasebat raporları hakkında Divanı muhasebat encümenince ittihaz olunan aşağıdaki mukarrerattan birinci fıkrada beyan olunan vize tasdik olunmıyarak reddedilmiş, diğer fıkralar ise tasvip edilmiştir (*Cilt 17 - Sayfa 8 ve Cilt 23 - Sayfa 2,101:106,118:142*).

11 haziran 1934

1 — Maaşlı bir vazifeden ücretli bir vazifeye naklinden sonra tekaütlüğünü talep edenlere Meclisi Âlinin 609 numaralı kararı mucibince ikramîye verilmemesi lâzımgeldiği cihetle Devlet şûrası eski Reisi Nusret Beyefendiye ikramîye verilmemesi hakkında bîdayeten Divanı muhasebatça ittihaz olunan karar esas itibarile muvafık ise de mumaileyhin kabul ettiği hizmetin anonim bir şirket olan Cümhuriyet merkez bankası meclisi idare riyaseti olmasına ve gerçi bu hal memurin kanununun 8 inci maddesine nazaran memnu ahvalden ise de usulen uhdesindeki memuriyetin henüz nezedilmediği bir zamanda tekaüdünü talep etmesine ve bu itibarla ikramîye alması lâzımgüleceği kanaatle Devlet şûrası Deavi dairesinden karar verilmiş ve bu gibi kararların da vacicülinfaz bulunmuş olması itibarile muahharan vize muamelesinin ifasında mucibi tenkit bir cihet görülmemiştir (Bu fıkra reddedilmiştir).

2 — 1331 senesinde teşkilâtı mahsusla tarafından Afganistana gönderilmiş olan Yüzbaşı Kâzım Beye orada bulunduğu müddet için şehri 30 lira maaş ve 30 lira harcaire hesabına verilmek istenilen mebalîge ait tasfiyei düyun tahvilinin; memuriyet maaşlarına zamimeten tahsisat ve maktu-an harcaire verilmesine mesâğı kanunî olmaması ve böyle bir istihkakın kabulü halinde dahi 459 numaralı mahsulbu umumî kanununda muharrer müddet zarfında müracaatta bulunmadığından dolayı Hazine lehine müruru zamana uğraması lâzımgelmesi itibarile; bidayeten Divanı muhasebatça tasdik ve vize edilmemesi yolunda ittihaz edilmiş olan karar muvafık görülmüş ise de aldığı emir üzerine fazla muhassasatla Afganistana gittiği sabit olmasına göre taahhüt olunan fazlalı muhassasatın kendisine verilmesi icap ettiği kanaatle Devlet şûrası Deavi dairesinden karar verilmiş olması ve bu kararlara ittiba zarureti mevcut bulunması itibarile sarfiyatı vakıranın Divanca kabul ve tasdik edilmiş olması zarurî görülmüştür.

3 — Mülga İstanbul Hükümetince istifası kabul edilmiş etibayı askeriyenin Hükümeti milliyeye bu istifaları keşif etmek için ad ve itibar olunarak lüzumuna göre ya tekrar orduda istihdam veyahut tekaüde sevk edildiği ve bunların bu suretle geçen müddetlerin açık addedilmesi ve bu müddet zarfında açık maaşı alanların da 769 numaralı kararın birinci fıkrası mucibince yalnız tekaüt maaşının hesabında nazarı dikkate alınması lâzım geldiği halde Hükümeti sakıtaca istar olunan kararnamelerin hükümsüz olması kanaatle Mustafa Hilmi Beyin bu suretle geçen müddetinin hizmeti filyeden ad ve itibar edilmesi hakkındaki Şûrayı devlet Deavi dairesinden verilmiş olan karara tevfikan tekaüt maaşının bu esas dairesinde tescilli tabii görülmüştür.

4 — Hasta memurlara verilen yol masraflarının memurini daime gibi saat veya kilometre üzerinden verilmeyip memuriyeti muvakkate gibi hakikî masraflarına göre verilmesi muvafık görülmüştür.

5 — Tahsisatı fevkalâdeye zamimeten askerî malûllere verilen terfi zamlarının da tekaüt maaşı ve tahsisatı fevkalâde ile beraber muvazene vergisine tâbi olması bu husustaki kanuna uygun görülmüştür.

6 — Tekâüt ikramiyesine istihkak için 30 sene bilfiil hizmet şart olup 1683 numaralı kanunun tekaüt maaşının sureti hesap ve tahsisine müteallik olan maddelerindeki sene küsuratının vahide iblâğ veya tayyî hakkındaki hükümlerin ikramiyelere de tatbik ve teşmili caiz olmadığından Divanı muhasebatça ihtiyar olunan tarzı muamele muvafık görülmüştür.

7 — Teadül veya teşkilât kanunlarile bulunduğu memuriyet derecesi yükselen memurların bu vaziyetleri terfi mahiyetinde addedilmemek lâzımgelirse de unvanı memuriyet ve sınıf değişmek suretile maaşları artanların bu vaziyeti terfi mahiyetini iktisap etmiş olacağından bu gibilerin evvelki maaş bir terfi müddetince almadıkça zammın verilmemesi lâzımgelceği yolundaki Divanı muhasebat noktai nazarı musip görülmüştür.

8 — Teadül kanununun 8 inci maddesinde tadat olunan evsafı haiz olmadıkça aşağı derece maaş ile dahi olsa (B) serisinden (A) serisine terfi imkânı olmadığından hizmet müddeti on beş seneden dün bulunan Ankara müddeiumumisi Ekmel Beyin velev 70 lira maaşla dahi olsa Birinci umumî müfettişlik müşaviri adliliğine tayinine mesâğı kanunî görülmediğinden naşi mumaileyh hakkında Divanı muhasebatça ihtiyar olunan tarzı muamele muvafık görülmüştür.

9 — 1928 senesi muvazenei umumiye kanununun 15 inci maddesile Posta ve telgraf memurlarına itası kabul edilen zammı mahsusun lâakal gece yarısına kadar Posta ve telgraf merkezlerinde ve telefon santrallarında gece hizmeti ifa eden 25 liradan dün maaşlı memurlara verileceği yine bu maddede yazılı olduğu eihetle hastalık veya diğer sebeplerle izinli bulunan memurlara bu zammın verilmemesi lâzımgelceği hakkında Divanı muhasebatça izhar olunan kanaate iştirak edilmiştir.